

det, hvis man for alvor vil skabe nogle attraktive og inspirerende boligområder i Danmark.

Ghettoproblemerne kan ikke løses fra den ene dag til den anden, og der er ingen lette løsninger, men der skal gøres noget, og det kræver mod og handlekraft. Forslaget her mangler den handlekraft.

Der er ikke noget i forslaget, der modvirker, at ressourcestærke beboere flytter væk fra de belastede områder, og der er heller ingen incitamenter til, at ressourcestærke beboere flytter til de belastede områder. Kvartererne skal have et socialt, kulturelt og økonomisk løft, og meget skal gøres for at genskabe et godt, positivt renommé for det, som vi i dag kalder ghettoområderne. Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre foreslår, at man gennem forhandlinger med bl.a. Landsbyggefonden får skabt bl.a. de økonomiske rammer til, at sådanne kvarterløft kan igangsættes.

Der skal initiativer i gang for at mindske den sociale ulighed mellem børn og unge, mindske den sociale isolation blandt teenagere, mindske afstanden mellem danskerne og indvandrerne, mindske arbejdsløsheden og mindske afstanden mellem boligområderne og resten af samfundet. Det er desværre det modsatte, der er sket de senere år. Uligheden er blevet større, også blandt børn og unge; der er blevet større afstand, arbejdsløsheden er steget, murene omkring vores ghettoområder er blevet højere og højere. Nu skal der mere end flotte ord og udvalg til, der skal handling til.

Forslaget til forbedringer i incitamenterne for privat udlejning kan såmænd lyde rimeligt nok, men igen tror Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre ikke på den store effekt. Vi vil i hvert fald gerne have helt klart og kontant belyst, hvor meget man regner med, at det her vil betyde økonomisk. Der er jo ikke sat penge af i forslaget, så den helt store effekt ud over det beløb, som i hvert fald ikke har vist sig effektivt i de forgangne år, er der åbenbart ikke til. Også her skal der andre og bedre midler til. En måde er at brede det sociale ansvar ud, så også det private udlejningsbyggeri tager sin del af ansvaret. Det vil være naturligt, at når privat udlejningsbyggeri modtager direkte økonomisk støtte fra det offentlige, bliver det modsvaret af et krav om kommunal anvisningsret til disse boliger.

Socialdemokraterne og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget skal desuden særlig bemærke, at Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, i lyset af de mange samstemmede høringsvar, som deler en lav forventning til effekten, under første behandlingen fokuserede på behovet for at se nærmere på den kommunale anvisningsret.

Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har derfor under udvalgsbehandlingen søgt en nærmere opgørelse af anvisningspraksis i kommunerne. Ikke mindst foranlediget af Århus' borgmester Louise Gades forslag om, at kommunerne i en afgrænset periode får fuld anvisningsret til ledige boliger i de almennyttige boligforeninger.

Svaret fra socialministeren bevidner, dels at der er stor variation i den lokale anvisningspraksis, dels at den kommunale boliganvisningsret kan være svaret på nogle af de udeståender, som regeringens forslag efterlader.

En bedre udnyttelse og eventuel udbyggelse af anvisningsretten kan medvirke til effektivt at modvirke koncentrationen af kontanthjælpsmodtagere i visse boligområder. Således kan der hermed sikres alternativer for beboere i socialt belastede områder og ikke blot, som i regeringens forslag, forhindres yderligere tilstrømning.

Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre vil derfor arbejde videre med et forslag om gradvis at forøge anvisningsretten i kommuner med socialt belastede boligområder efter lovens definition, såfremt disse kommuner udnytter den eksisterende anvisning til fulde.

Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre støtter forslaget, i håbet om at det kan hjælpe nogle enkelte steder. Men der skal andet og meget mere til.

Der skal gøres meget mere og andet for at sikre, at vi får nogle bedre boligområder.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget skal bemærke, at det med lovforslaget bliver muligt for kommunerne at beslutte, at boligorganisationer ved udlejning af almene familieboliger skal afvise boligsøgende på venteliste til almene boliger i boligområder med en høj andel af personer uden for arbejdsmarkedet, der er på kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse, og som i en længere periode på 6 sammenhængende kalendermåneder har været på de nævnte